

IGNACY BONIEC (1877-1963)

Urodził się 18 sierpnia 1877 roku w Szudli w powiecie pleszewskim jako syn Andrzeja (1834-1909) i Józefy z domu Jamrozik (1835–1900). Miał trzech braci: Marcina (1874-1949), Jana (1886-1887) i Franciszka (1888-1956) oraz siostrę Mariannę (1871/1872-1944). Początkową naukę pobierał w Szkole Powszechnej w Kucharkach, a następnie, gdy jego rodzice wraz z młodszym rodzeństwem przeprowadzili się do Studzianny, pomiędzy Dolskiem a Borkiem Wielkopolskim, był uczniem Szkoły Powszechnej w Studziannie. Po jej ukończeniu rozpoczął naukę w Królewskim Gimnazjum w Śremie, gdzie zaczął przynależeć do tajnego stowarzyszenia Marian (późniejszego Towarzystwa Tomasza Zana). Tam uczył młodszych kolegów polskiej historii. Za działalność w TTZ-cie został w 1897 roku wydalony z gimnazjum, po czym wrócił do Studzianny.

W 1899 roku został powołany do armii niemieckiej celem odbycia obowiązkowego szkolenia wojskowego. Zgłosił się wówczas na ochotnika do europejskiego korpusu mającego wyruszyć do Chin w celu stłumienia powstania bokserów. Odbył wówczas podróż z Gdańska do Kiloni i stamtąd przez niemieckie kolonie w Afryce do Chin. W 1901 roku został odznaczony stalowym medalem „za Kampanię Chińską” nadawaną żołnierzom nie biorącym udziału bezpośrednio w starciach.

W 1903 roku wrócił do Studzianny i w tym samym roku ożenił się z Marianną Wąsik z Kunowa, z którą doczekał się pięcioro dzieci; Stanisławę (1906-1997), Antoninę (1906-2003), Jana (1907-1991), Jadwigę (1912-2002) oraz Ignacego (1913-1987). Rok później wyjechał do Brambauer w zachodnich Niemczech, gdzie podjął się pracy w biurze kopalni węgla. Do Studzianny wraz z rodziną wrócił w 1909 roku. W 1914 roku został powołany jako artylerzysta do armii niemieckiej. Brał udział w bitwie pod Tannenbergiem w czasie operacji wschodniopruskiej. Również wyzwalał z rąk rosyjskich Olsztyn i brał udział w zajęciu Wilna oraz Rygi. W 1915 roku otrzymał Krzyż Żelazny II klasy.

Po rozejmie z Rosjanami w 1918 roku jego oddział miał zostać przerzucony na zachód, by wziąć udział w walkach na froncie zachodnim. W pobliżu Poznania zdezerterował i przez Śrem wrócił do Studzianny. Pod koniec 1918 roku zgłosił się do kompanii kórnickiej w celu wzięcia udziału w powstaniu wielkopolskim. Jednak ze względu na wiek nie został przyjęty. Zgłosił się więc do kompanii dolskiej, gdzie również nie służył długo. Na początku 1919 roku wyruszył pod Bydgoszcz, aby tam wziąć udział w walkach, za co został odznaczony Krzyżem Srebrnym *Virtuti Militari*. Wrócił do domu w lipcu 1919 roku.

W czasie dwudziestolecia międzywojennego został wybrany sołtysem Studzianny. Dzięki jego staraniom została we wsi założona ochotnicza straż pożarna, której był pierwszym prezesem. W 1926 roku został odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi. W czerwcu 1939 roku został powołany jako wójt Obwodu Dolskiego.

Po wybuchu II wojny światowej był ścigany przez Niemców listem gończym, jednak w skutek błędu w nazwisku (Bonietzki) oraz jego zasług w czasie powstania Bbokserów oraz I wojny światowej uniknął rozstrzelania w ramach operacji Tannenberg na Rynku w Książu Wielkopolskim lub w Gostyniu. W trakcie wojny ukrywał pieczęcie sołeckie ze Studzianny oraz pieczęć wójtowską z Dolska.

Po zakończeniu wojny brał udział w odbudowie Poznania. Tak jak przed wojną został wybrany sołtysem. Funkcję tę pełnił do roku 1959, kiedy to zastąpił go jego syn Ignacy.

Zmarł w Studziannie 18 kwietnia 1963 roku. Został pochowany na cmentarzu w Dolsku.

W 2018 roku jego szczątki zostały ekshumowane i przeniesione na cmentarz komunalny w Śremie.

Archiwum Państwowe w Kaliszu, Zespól: Urząd Stanu Cywilnego Kucharki, Księga urodzeń, 1877, sygn. 11/711/0/1/10, s. 91; Archiwum Państwowe w Kaliszu, Zespól: Urząd Stanu Cywilnego Kucharki, Skorowidz urodzeń, 1877-1880, sygn. 11/711/0/4/87, s. 2; *Ignacy Boniec*, [w:] *Śremski Panteon Niepodległości*, online: <http://powstancy.srem.pl/in-dex.php?i=2&litera=B&gm=4&open=1&id=63#63> [Dostęp: 18 października 2023 roku]; *Ignacy Boniec*, [w:] *Wikipedia: wolna encyklopedia*, online: https://pl.wikipedia.org/wiki/Ignacy_Boniec [Dostęp: 18 października 2023 roku]; Skotarczak, K., *Bońcowie – Opowieść o ojcu i synu*, [w:] „Gazeta Śremska” 2018, nr 11-12, s. 35-37; Fot: Wielkopolskie Archiwum Społeczne, Zbiór Gminy Borek Wielkopolski, Zdjęcie z wycieczki do Wieliczki, 1926, sygn. PL_2245_007_002_004.